

Ренесансовата представа за света в романа „Дон Ких

Публикувано от Simonsita на 02.02.2010, 18.56

Ренесансовата представа за света в романа „Дон Кихот”

(ЛИС)

Мигер де Сервантес е роден по времето на Ренесанса. Той пише рицарски роман, наречен „Дон Кихот”. По времето на Ренесанса или така нареченото „възраждане” на човека рицарските романи били забранени, а представата за тях била много по различна, отколкото тази в романа на Сервантес. Като цяло „Дон Кихот” се различава много от това как изглежда рицарският роман.

Представата за света по времето на Ренесанса била главно свързана с човека, неговата душа и разум. А в „Дон Кихот” тази представа за света е показана главно чрез главния герой Дон Кихот и неговия приятел Санчо Панса.

Характерните особености на романа са лудостта, пародията, истината за Дон Кихот, свободата, разсъмът, отмъщението, наказанието и душевната красота на Дон Кихот. Лудостта в романа е една от главните теми в „Дон Кихот”. Чрез лудостта на главния герой – Дох Кихот, известен още под името Алонсо Кихана, Сервантес иска да покаже как един човек, загубил почти напълно разума си, превръща въображаемото в действителност.

Дон Кихот е човекът, загубил разума си, който е главно свързан с Ренесансовата представа за света. Неговият помощник Санчо Панса е с него само, за да го пази, а също така и заради обещанието му, дадено от „великия” рицар Дон Кихот – да го направи губернатор на цял остров.

Героят на Сервантес се бори с несправедливостта и наказва тези, които той смята за врагове. За Дон Кихот дори вятърните мелници се превръщат в огромни великани, с които той трябва да се бие и да победи. До такава степен е обладан неговият разум, а дори и душата му от лудостта, че той измисля свои собствен свят, в който е непобедимият рицар.

Когато на Дон Кихот му се случи нещо, което да замъглява представата за великия рицар или общо взето за неговите загуби, той обвинява отново измисленият от него зъл магьосник.

Дон Кихот като всеки рицар има своя любима, на която да посвещава победите си, въпреки

че тя е една обикновена селянка. Нейното име е Дулсинея и той изпраща писма до своята любима.

Въпреки лудостта си, Дон Кихот понякога изглежда като съвсем нормален човек, имащ все още разум. За него свободата е най-ценното. Според рицаря човекът, който е в плен, няма достойнство. Неговата лудост превръща несъвършеният свят в напълно безупречен.

Лудостта на Дон Кихот не се е придобила случайно. От романите, които е прочел в библиотеката си, той се стреми да постигне същото, но в реалния, трудния живот.

За разлика от рицаря Дон Кихот, Санчо Панса не е луд. Той е по скоро алчен, отколкото луд. Както всеки рицар така и Дон Кихот има своя здрав и силен кон, наречен Росинант.

Рицарят на Печалния образ обикаля света, търсейки злини, неправди, страдания, които да спира и наказва тези, които са помогнали за тези неправди към хората, към тяхнага душевност.

Ренесансовата представа за света в романа на Сервантес е показана най-пряко в героя Алонсо Кихана, чрез неговите прежеждия, действия. През Ренесанса, за разлика от Средновековието всичко се върти не около Бог, а около човишката същност.